Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р4 г 8/2026
14.08.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, судија Драгана Маринковић, у предмету предлагача АА из ..., коју заступа пуномоћник Ђурђијана Филимоновић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног суда Рев 2466/2026, дана 14.08.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Приговор прелагача за убрзање поступка у предмету Врховног суда Рев 2466/2026, **се одбацује**.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Предлагач је поднео Врховном суду приговор ради убрзања поступка у предмету Рев 2466/2026, наводећи да поступак траје укупно седам година и да о ревизији изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду у предмету Гж 5004/21 од 16.10.2025. године, није одлучено. Предложено је да се приговор усвоји и утврди повреда права на суђење у разумном року, као и да се предузму потребне мере како би се поступак убрзао, те да се на терет буџетских средстава суда одреде трошкови поступка.

Одлучујући о приговору предлагача за убрзање поступка на основу чланова 5, 7. и 8. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015 и 92/2023), Врховни суд је одлучио да поднети приговор одбаци.

На основу извештаја писарнице Врховног суда, утврђено је да је у предмету Врховног суда Рев 2466/2026, донета одлука у седници већа 26.03.2026. године, да је предмет предат Одељењу судске праксе 30.03.2026. године, и да је предмет затим предат коректури суда, што значи да је поступак експедовања предмета из Врховног суда у току.

По члану 6. Закона о заштити права на суђење у разумном року, поступак у коме се штити право на суђење у разумном року почиње подношењем приговора, а по члану 5. приговор и жалба могу да се поднесу док се поступак не оконча. Сврха овог закона јесте да пружи судску заштиту права на суђење у разумном року и тиме предупреди

настајање повреде права на суђење у разумном року (члан 1. став 2. закона). Приговор се одбацује ако одсуство неког обавезног елемента приговора онемогућава да се по њему поступа, ако је приговор поднело неовлашћено лице, ако је преурањен или ако је поднет после окончања поступка. Против решења о одбацивању приговора није дозвољена жалба (члан 8. став 2. закона).

Имајући у виду наведено у конкретном случају предмет је решен пре подношења приговора (приговор је поднет 30.07.2026. године) и затим предат коректури суда, тако да је у току експедовање предмета из суда, па нема разлога за усвајање приговора и налагање предузимања процесних радњи које делотворно убрзавају поступак у циљу његовог окончања у смислу члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

На основу изнетог Врховни суд је одлучио као у изреци, а о приговору је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова на основу члана 7. став 5. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Предлагач нема право на накнаду трошкова поступка јер није успео у поступку за заштиту права на суђење у разумном року, па је на основу члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон) у вези са чланом 30. Закона о ванпарничном поступку и чланом 20. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучено као у ставу другом изреке.

С у д и ј а
Драгана Маринковић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против овог решења
није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић